

Χρυσάνθη Τσιαμπαλή-Κελεπούρη

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟΣ
από 7 ετών

Ο Βασίλης και οι θυμωμένες ζωγραφιές

Χρυσάνθη Τσιαμπαλή-Κελεπούρη

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Βασίλης και οι θυμωμένες ζωγραφιές**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσάνθη Τσιαμπαλή-Κελεπούρη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Χρήστος Δήμος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Χρυσάνθη Τσιαμπαλή-Κελεπούρη, 2009
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2009

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2009, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-504-0

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών κλωρίου και φιλικό προς το περιβάλλον.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfoosi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Χρυσάνθη Τσιαμπαλή-Κελεπούρη

Ο Βασίλης και οι θυμωμένες ζωγραφιές

Εικονογράφηση:
Χρήστος Δήμος

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΤΣΙΑΜΠΑΛΗ-ΚΕΛΕΠΟΥΡΗ γεννήθηκε το 1975 στη Λάρισα όπου ζει και εργάζεται. Το 1998 τελείωσε τις σπουδές της στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Οι σπουδές της, η επαγγελματική της επαφή με τα παιδιά, η εθελοντική της δράση στο Παιδικό Μουσείο Θεσσαλονίκης (1999-2002) αλλά κυρίως η αγάπη της για τους νεαρούς αναγνώστες την ώθησαν να ξεκινήσει το όμορφο ταξίδι στον κόσμο της φαντασίας και του παραμυθιού, με την ελπίδα ο δρόμος να είναι μακρύς...

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν ήδη τα βιβλία της ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑΣ ΜΠΑΛΙΤΣΑΣ και ΕΝΑ ΠΟΝΤΙΚΙ ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΑ ΑΛΛΑ, ενώ ετοιμάζεται το Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΗΠΟ.

*Στον αγαπημένο μου ανιψιό Βασίλη και
στα παιδιά που κάθε φορά που ζωγραφίζουν
σπαταλούν βουναλάκια... χαρτιού!*

Κάποιες φορές συμβαίνουν περίεργα πράγματα! Πράγματα που δεν μπορείς εύκολα να τα πεις σε άλλους γιατί φοβάσαι πως δε θα σε πιστέψουν. Αυτό, φίλοι μου, έπαθα και εγώ πριν από λίγες μέρες. Όταν είπα στη δασκάλα μου τι μου συνέβη κατάλαβα πως δε με πίστεψε και πολύ... «Ίσως να μην

είναι αυτό ακριβώς που νομίζεις...» μου είπε. Γι' αυτό εγώ θέλω να το πω και σ' εσάς: πρώτον, γιατί είμαι σίγουρος πως εσείς θα με καταλάβετε καλύτερα απ' όλους και δεύτερον, για να προσέξετε ώστε να μη συμβεί και σ' εσάς το ίδιο!

Το όνομά μου είναι Βασίλης και πηγαίνω στην πρώτη δημοτικού. Ευτυχώς η πρώτη τάξη δεν έχει πάρα πολλά μαθήματα και έτσι τ' απογεύματα τελειώνω στα γρήγορα τις εργασίες μου και έπειτα μου μένει πάντα χρόνος για να παίζω, να διαβάζω βιβλία και να ζωγραφίζω. Η ζωγραφική μου αρέσει πολύ! Παίρνω τις νερομπογιές μου, τους μαρκαδόρους και τις κηρομπογιές μου, απλώνω μπροστά μου μια ωραία λευκή σελίδα και αφήνω ελεύθερη τη φαντασία μου. (Έτσι λέει η μαμά μου να κάνω, αν και εγώ δεν καταλαβαίνω τι θέλει να πει ακριβώς. Η φαντασία μου δεν είναι ποτέ φυλακισμένη...) Τότε, που λέτε, αρχίζω να ζωγραφίζω... Ειδικά με τις νερομπογιές περνάω τέλεια! Αλ-

λάζω διάφορα πινέλα, μικρά και μεγάλα, με λίγες ή πολλές τρίχες, ανακατεύω τα χρώματα και φτιάχνω καινούρια. Μερικά απ' αυτά τα βλέπω για πρώτη φορά (και τελευταία γιατί δεν καταφέρνω να τα ξαναφτιάξω...) και βέβαια συνήθως δε μου φτάνει ένα μόνο φύλλο για να ζωγραφίσω. Όταν αυτό που φτιάχνω δε μου αρέσει, το τσαλακώνω, το πετάω και παίρνω ένα άλλο χαρτί για να συνεχίσω τη ζωγραφική μου. Συνήθως χαλάω τρία-τέσσερα, μερικές φορές και πέντε χαρτιά μέχρι να πετύχω αυτό που θέλω ή μέχρι να βαρεθώ και να τα παρατήσω. Και ποτέ δε φαντάστηκα πως αυτό που έκανα ήταν κακό! Ποτέ! Μέχρι πριν από λίγες μέρες, όπου συνέβη κάτι απίστευτο...

Ήταν Δευτέρα πρωί και έβρεχε ασταμάτητα. Όλα τα παιδιά στο σχολείο περιμέναμε πώς και πώς να σταματήσει η βροχή για να περάσουμε το διάλειμμα στην αυλή. Όσο όμως η ώρα περνούσε, η βροχή δυνάμωνε. Η αυλή μας είχε γεμίσει τεράστιες λακκού-

βες με νερά. Τα σύννεφα ήταν γκρίζα και πολλά, και δεν έδειχναν να έχουν όρεξη ν' αφήσουν τον ήλιο να κάνει κι αυτός μια βολτίτσα στον ουρανό.

Η δασκάλα μας μας εξήγησε πως ήταν πολύ φυσικό να βρέχει ασταμάτητα μια και βρισκόμασταν στην καρδιά του φθινοπώρου. Ακόμη όμως και αν η βροχή σταματούσε, δε θα μπορούσαμε να βγούμε στην αυλή. Με τόσα νερά θα χρειαζόμασταν βάρκα! Μας ζήτησε λοιπόν να διαλέξουμε μια δραστηριότητα, όποια ήθελε ο καθένας, και να ασχοληθούμε με αυτή. Το διάλειμμα θα το περνούσαμε μέσα στην τάξη μας.

Εγώ πήρα τ' αγαπημένα μου χρώματα, μια ωραία καθαρή σελίδα και κάθισα να ζωγραφίσω. Βρήκα γρήγορα τι θα ζωγράφιζα: τις καλοκαιρινές διακοπές! Τον ήλιο και τη θάλασσα, τη βάρκα του παππού, αχινούς και ψάρια, πύργους στην άμμο και κουβαδάκια... Ξεκίνησα λοιπόν απ' τη βάρκα του

παππού μου. Την έκανα κόκκινη όπως είναι στην πραγματικότητα. Ύστερα έφτιαξα το κατάρτι, ξέρετε, αυτό το ψηλό ξύλο στη μέση της βάρκας που κρατάει τα πανιά. Όταν το τελείωσα, το κοίταξα προσεκτικά. Το κατάρτι ήταν τεράστιο για αυτή τη βάρκα που είχα φτιάξει. Δεν ήταν έτσι η βάρκα του παππού μου! Δε μου άρεσε καθόλου. Τσαλάκωσα το φύλλο, το πέταξα και πήρα ένα καθαρό. Έφτιαξα μια καινούρια βάρκα με ένα μικρότερο κατάρτι που της ταίριαζε πάρα πολύ. Μετά έφτιαξα τη θάλασσα και τα ψάρια της. Σήκωσα ψηλά το χαρτί και κοίταξα τη ζωγραφιά μου. Μμμ... όχι!... Η θάλασσα ήταν πολύ σκούρα! Δεν είχα διαλέξει το καλό μπλε, το ανοιχτό, είχα πάρει το σκούρο και η θάλασσα ήταν τόσο μαύρη, που τα ψάρια έμοιαζαν με μικρές μουντζούρες! Τσαλάκωσα στα γρήγορα το χαρτί και το πέταξα στο καλάθι. Έπειτα πήρα ένα καθαρό και ξεκίνησα πάλι να ζωγραφίζω. Έφτιαξα τη βάρκα, το κατάρτι, τη θάλασσα, με το καλό

μπλε το ανοιχτό, τα ψάρια, και στο τέλος πήρα ένα ωραίο θαλασσί και έφτιαξα τον ουρανό. Όπως όμως ξέρετε, στον ουρανό πάνω απ' τη θάλασσα πετάνε γλάροι. Η ζωγραφιά μου δεν έπρεπε να έχει μερικούς; Πήρα λοιπόν το γκρίζο χρώμα και άρχισα να φτιάχνω γλάρους. Είχα φτιάξει τέσσερις γλάρους, δυο μεγάλους και δυο μικρούς, και πάνω που ετοιμαζόμουν να φτιάξω έναν ακόμη ακούω μια φωνή να σφυρίζει ενοχλητικά μέσα στ' αυτί μου:

– Ε! Τι είναι αυτά που κάνεις εκεί; Ψάρια στον ουρανό; Τρελάθηκες;

Η φωνή ήταν της συμμαθήτριάς μου, της Ελισάβετ, που ζωγράφιζε δίπλα μου και κοίταζε τους γλάρους μου έκπληκτη λες και έβλεπε δεινόσαυρο με μαγικό. Κοίταξα προσεχτικά τη ζωγραφιά μου.

– Ε, όχι και ψάρια! Γλάροι είναι, δε βλέπεις; της απάντησα πολύ τσατισμένος που είπα τους γλάρους μου ψάρια! Η Ελισάβετ έριξε ξανά μια ματιά στη ζωγραφιά μου.

– Σαν ψάρια φαίνονται! επανέλαβε με σιγουριά και συνέχισε τη δική της ζωγραφιά.

Κοίταξα προσεχτικά τους γλάρους μου. Εντάξει, δεν ήταν και οι καλύτεροι γλάροι του κόσμου, αλλά δεν τους έλεγες και ψάρια!

Ακούς εκεί ψάρια! Έχουν φτερά τα ψάρια;
Όχι! Όμως αν μόνο εγώ καταλάβαινα πως
ήταν γλάροι, αυτό ήταν μεγάλο πρόβλημα,
σκέφτηκα. Πώς να κρατήσω μια ζωγραφιά
όπου οι άλλοι θα νόμιζαν πως έχω φτιάξει
ψάρια στον ουρανό; Όχι, αυτό ήταν αδύνα-
το! Όπως καταλαβαίνετε, την τσαλάκωσα,
την πέταξα και πήρα μια καινούρια, λευκή

σελίδα. Για να μη σας τα πολυλογώ, έφτιαξα απ' την αρχή τη βάρκα, το κατάρτι, τη θάλασσα, τα ψάρια, τον ουρανό, τους γλάρους και, την ώρα ακριβώς που ζωγράφιζα ένα μεγάλο και λαμπερό ήλιο, ο άτιμος ο Τίμος που καθόταν δίπλα μου παραπάτησε καθώς πήγαινε να καθίσει στην καρέκλα του και μου έδωσε μια δυνατή σπρωξιά! Το χέρι μου γλίστρησε και μαζί του το κίτρινο χρώμα που κρατούσα. Μια τεράστια κίτρινη μουντζούρα εμφανίστηκε ξαφνικά στη ζωγραφιά μου απ' τη μια άκρη ως την άλλη!

– Κοίτα τι έκανες! Με κούνησες και πάει η ζωγραφιά μου! του φώναξα πραγματικά θυμωμένος.

– Ε! Συγγνώμη! Δεν το ήθελα! Πώς κάνεις έτσι; Πάρε ένα καθαρό χαρτί και φτιάξε άλλη! απάντησε ο Τίμος σαν να μη συνέβαινε τίποτα.

Τσαλάκωσα ξανά τη μουντζουρωμένη ζωγραφιά μου, την πέταξα στο καλάθι –που στο μεταξύ είχε γεμίσει ως επάνω με τις δικές

μου τσαλακωμένες ζωγραφιές-, πήρα ένα καθαρό χαρτί και ήμουν έτοιμος να καθίσω ξανά στο θρανίο μου, όταν άκουσα μια περίεργη φωνή να με φωνάζει:

– Ε, ψιτ! Βασίλη! Έλα λιγάκι εδώ!

Γύρισα και κοίταξα πίσω αλλά δεν είδα κανέναν. Και πώς να δω, αφού όλοι οι συμμαθητές μου κάθονταν στην άλλη πλευρά της αίθουσας; «Σίγουρα δεν άκουσα καλά», σκέφτηκα και συνέχισα προς την καρέκλα μου. Μα μια άλλη φωνή, που έμοιαζε με την πρώτη, ακούστηκε ξανά, τούτη τη φορά πιο καθαρά:

– Εδώ, Βασίλη! Εδώ, στο καλάθι! Έλα λιγάκι εδώ!

Ακολούθησα τη φωνή και κοίταξα μέσα στο καλάθι με τα σκουπίδια και τότε δε θα πιστέψετε τι είδα! Τέσσερα τσαλακωμένα πρόσωπα! Τα τέσσερα φύλλα που είχα τσα-

λακώσει και πετάξει είχαν μάτια, μύτη και στόμα, και μου μιλούσαν, με φώναζαν!

– Ουφ! Επιτέλους! Είχαμε αρχίσει να πιστεύουμε πως δε θα μας άκουγες ποτέ! φώναξε ένα απ' τα τσαλακωμένα φύλλα χωρίς να δίνει καθόλου σημασία στην τρομάρα μου. Γιατί αποκλείεται να μην είχαν προσέξει πως τα μάτια μου είχαν γίνει πελώρια από την έκπληξη και το στόμα μου είχε μείνει ανοιχτό λες και είχα δει φάντασμα!

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χρυσάνθη
Τσιαμπαλή-Κελεπούρη

Ο Βασίλης και οι θυμωμένες ζωγραφιές

Ο Βασίλης λατρεύει τη ζωγραφική! Αλλά κάθε φορά που ζωγραφίζει σπαταλά ολόκληρα... βουναλάκια από χαρτί μέχρι να πετύχει αυτό που θέλει, χωρίς να σκέφτεται πως κάνει κάτι κακό! Μέχρι τη μέρα που του συμβαίνει κάτι απίστευτο: τέσσερα μισοζωγραφισμένα φύλλα, που είχε πετάξει στο καλάθι για τα σκουπίδια, θυμώνουν και τότε...

Παιδιά, χρησιμοποιούμε με μέτρο το χαρτί, ανακυκλώνουμε τα χάρτινα σκουπίδια μας και προστατεύουμε το περιβάλλον!

...και για νεαρούς αναγνώστες με αφαιρέσεις

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 1, 106 79 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 26 04 800 • FAX: 210 26 19 550
www.psychogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ISBN 978-960-433-504-0

9 789604 335040